

Un llibre recopila les últimes aportacions sobre l'anomenat Tapís de la Creació de la catedral de Girona i proposa la denominació de Brodat de la Salvació

Primera carta d'amor

Eva Vázquez
GIRONA

Pocs tresors del patrimoni medieval català han estat estudiats amb tant de deteniment com l'anomenat Tapís de la Creació, una peça excepcional de l'art tèxtil redescobert a mitjan anys setanta del segle XIX en una de les estances de la Catedral de Girona. Després de dècades d'investigacions i de sotmetre'l, fa sis anys, al procés de restauració més exhaustiu abordat fins ara, els experts, però, han retornat a una de les tesis plantejades ja el 1986 per l'arqueòleg Pere de Palol, segons el qual el cicle representat invita a interpretar-lo com un brodat al·lusiú a la Salvació. Aquest és el plantejament que desenvolupa el llibre *El Brodat de la Creació de la Catedral de Girona*, una obra col·lectiva, sota la direcció editorial de Carles Mancho, que acaba de treure a la llum el Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona dins la col·lecció



El Tapís de la Creació és la peça número 1 de l'inventari del Tresor de la Catedral ■ LLUÍS SERRAT

Memòria Artium. El títol del volum es resisteix a abandonar el nom més estès d'aquesta peça del segle XI única al món (també coneguda en textos reculats com "drap de Constantí"), però adopta sense reserves la denominació

de "brodat" enfront de l'exacte "tapís" i aporta elements de judici suficients per inscriure'ls dins un programa iconogràfic en què la roda del temps estaria relacionada amb la cartografia de la Salvació, que abraçaria, tal com apunta

el bisbe de Girona, Francesc Pardo, en el text preliminar, des de la Creació, considerada "la primera carta d'amor de Déu a la humanitat", fins a la Redempció.

El llibre, de quasi 450 pàgines, és fruit de la coin-

cidència de dos esdeveniments cabdals per a la comprensió del teixit: l'acurada restauració de la peça encomanada el 2011 al Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, que va il·luminar aspectes tècnics fins ara des-

coneguts i de la qual es presenten estudis detallats en el volum (per exemple, les mides exactes són 355 x 449 cm, i pesa només 5,2 quilos), i el treball de final de màster que va dedicar-li Rebecca Swanson el 2012 i que tracta de resoldre, en el text més extens del volum (més de cent pàgines), la funció de la peça, en obert debat amb Manuel Castiñeiras, que en un estudi anterior s'inclinava per considerar-lo una catifa. Al voltant d'aquestes dues fites, s'organitzen la resta de capítols, que aborden l'anàlisi de les inscripcions del brodat (Vincent Debiais); el treball de l'*scriptorium* de Girona i les estretes connexions amb Ripoll i Vic (Andreina Conzessa); els usos de l'antiga catedral romànica (Marc Sureda); la relació amb els mosaics de paviment i, en concret, el Brodat de Bayeux (Xavier Barral), o la projecció dels temes del Gènesi en l'escultura del claustre de la Catedral (Immaculada Lorés). ■

Anna Perera rep la I Beca N.J. Aragó

Lliuren les beques Valvi a Francesc Montero, Rosa Maria Gil i Iolanda Vila

Redacció
GIRONA

Anna Perera Roura ha obtingut la I Beca Narcís-Jordi Aragó, que atorga la Fundació Valvi conjunta amb la Càtedra de Patrimoni Literari Maria Àngels Anglada-Carles Fages de Climent, amb la qual treballarà un informe del llegat del periodista que dona nom al premi. Doctorada en filologia catalana a la Universitat de Girona, Anna Perera té dos anys per publicar un volum que anirà conformant la subcol·lecció Nar-

cís-Jordi Aragó de la Biblioteca Valvi. La beca es va lliurar ahir en el transcurs de l'acte d'atorgament de les beques Valvi 2017/2018, que va tenir lloc a la seu de la Fundació.

Aquest any, les tres beques Miquel Martí i Pol van recaure en Francesc Montero, Rosa Maria Gil i Iolanda Vila. En primer lloc, la proposta de Francesc Montero consisteix en un volum específicament centrat sobre els anys de postguerra de Manuel Brunet, amb especial atenció a l'edició de materials inèdits que són a l'arxiu documental de l'autor. Tot i el seu caràcter aparentment miscel·lani, els diversos eixos de l'estudi mantenen una relació de



Joaquim Vidal, president de la Fundació Valvi, amb Mariàngela Vilallonga, Iolanda Vila, Rosa Maria Gil, Francesc Montero, Anna Perera Roura i Quim Curbet ■ JOAN SABATER

complementarietat entre si: el cos central, el constituïran unes notes privades inèdites, precedides d'un estudi introductori, i completades per diversos materials. Pel que fa al treball de Rosa Maria Gil, aquest té la intenció de recuperar les històries de deu dones que entre el 1850 i el 1950 van ser les protagonistes en segon terme, però fonamentals alhora, de l'esdevenir de les generacions que han forjat la història de la família Masó. Finalment, Iolanda Vila pretén posar l'obra dramàtica completa de Palol a l'abast del lector actual amb la intenció de donar a conèixer la faceta menys coneguda de l'escriptor. ■